

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΟΤΑΝ

αἱ ἀρτισύστατοι ἀτμοπλοῖκαί 'Εταιρίαι κατεκραύγαζον ἐναντίον τῆς ἐν Σύρῳ συναδέλφου των, διότι ἐπολλαπλασίαζε τὰς προσεγγίσεις, ὑπετίμα τοὺς ναύλους, καὶ ἀπὸ δυσκόλου ἀριστοκράτιδος ταπεινὴ ἐγένετο ἐργάτις σπειροῦς' ἀφειδῶς εἰς τὰ βήματά της μειδιάματα, ἡμεῖς ἐπειράξαμεν ὀλίγον τὰς ἀρτισυστάτους διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν Συριανὴν συνάδελφόν των, ἀναλαβοῦσαν νέαν ζωὴν καὶ νέους τρόπους τοῦ φέρεσθαι καὶ κυρίως τοῦ φέρειν τοὺς ἐπιβάτας της.

Δὲν ἀπεβλέπομεν τότε πρὸς νέας καὶ παλαιὰς ἑταιρίας, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, τῆς ἀναποσπάστου αὐτῆς συνθήκης τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγωνος, ὅν ὅλοι, μικροὶ, μεγάλοι, ἄνδρες, γυναῖκες, ἀγωνιζόμεθα. Ὅ,τι πολεμοῦμεν ἐν τῇ πολιτικῇ, ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐν τῇ ἀνατροφῇ, ἐν τῇ θρησκείᾳ, ἐν τῷ ἐμπορίῳ εἶναι τὰ μονοπώλια εἴτε φανερά, εἴτε λανθάνοντα, εἴτε ἐπίσημα, εἴτε ἀνεπίσημα, εἴτε ἐκ τοῦ Κράτους, εἴτε ἐκ τῶν ἰδιωτῶν προερχόμενα.

'Ἡ 'Εταιρία τῆς Σύρου ὅταν ἐξεμεταλλεύετο ὅλον τὸν ὄγκον τῶν κεφαλαίων της, τῶν ἀτμοπλοίων της, τῆς ἱστορίας της, τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Κράτους, τῶν ἀτελειῶν της καὶ κυρίως τῆς ἀειφαγίας καὶ τοῦ μερίσματος καὶ τοῦ κέρδους καὶ μέρους τῶν κεφαλαίων τῶν μετόχων—ὅταν ὅλα αὐτὰ τῆς ἐχρησίμευαν ὡς τόσαι ἀτμοσφαιραὶ πίεσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἑταιριῶν, ἀρτισυστάτων, ἰδιωτικῶν, μὲ ὅλα τὰ βάρη, μὲ καμμίαν ἀτέλειαν, μὲ μόνην τὴν ἀπόφασιν ἵνα ἐργασθῶσιν ἀνδρικῶς, ποῖον ἦτο τὸ σύνθημα μὲ τὸ ὅποιον ἐβρίχνε στάχτην εἰς τὰ μάτια, διὰ ν' ἀποκρύψῃ τὰ κρυφὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, ἀπερ κατήρτιζον φοβερὸν μονοπώλιον ;

Τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ.

Τότε ἐάν δὲν ἦτο ἐν τῷ δικαίῳ της, ἦν ὁμως ἐν τῇ λογικῇ της.

Τώρα ἡ αὐτὴ ἑταιρία συντρίβει τὸ πρῶν εἰδωλὸν της καὶ λέγει :

— 'Ἡ ἰδέα αὐτῆ τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ μ' ἰδοῦ-

λευσε κᾶμποσο' τὴν ἤθελα διὰ νὰ μὴν ἀφίνω νὰ ξεμυτίξῃ **Γιαλοῦσης** πουθενά, τὴν ἤθελα διὰ νὰ βραδύνω τοὺς ἰππολούς μου ἀπὸ ὅλας τὰς προσεγγίσεις, ν' ἀφίνω τὸν **Γιαλοῦση** νὰ φεύγῃ διὰ νὰ συλλάβω κίνενα βραδύναντα ἐπιβάτην, ἐκμεταλλευσμένη οὕτως ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ αὐτοὺς τοὺς κωλικοπόνους. Τώρα δὲν μοῦ χρησιμεύει, τὴν στέλνω εἰς τὸν διάβολον ἢ εἰς τὸν Γιαλοῦσην.

'Ἀλλὰ τὸ δημόσιον ὡς τόπι ἐλαστικόν, τὴν ξαναστέλνει εἰς τὰ μούτρα τῆς 'Εταιρίας, διότι τὸ δημόσιον δὲν εἶναι βλάξ νὰ δουλεύῃ μερικοὺς κερδοσκοποῦς Συριανοὺς, Σαρδαναπάλους εἰς βάρος τοῦ τόπου, ὁμορρόθιμους 'Εταίρους ἀλληλοβοηθείας, ἧτις καὶ αὐτὴν τὴν κρητικὴν ἐπανάστασιν ἐβρόπανε κατὰ τὰς κακὰς καὶ τὰς καλὰς ἀκόμη γλώσσας.

Τὸ δημόσιον ἠδύνατο ν' ἀπατηθῆ ὅταν ἦτο ἡ 'Εταιρία νέα, ὡς ἀπατάται τις εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ γάμου του, ὅταν ἡ καλὴ του ἀντὶ τοῦ καλοῦ της ἔχει τὸν διάβολον εἰς τὴν ψυχὴν της. Ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, σωφρονισμὸν σπατάλου ἑταιρίας, ριφθείσης εἰς τὰ χρήματα τῶν μετόχων δίκην ἀνεψιοῦ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀκόμη ψυχορραγοῦντος.

Τὸ δημόσιον ἠδύνατο νὰ φοβηθῆ ὡς ἐφοβεῖτο πρὸ δεκαετίας ὅτι ἂν τυχὸν συνέβαινέ τι ἀπευκαίριον εἰς τὴν 'Εταιρίαν, ἢ 'Ελλάς διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ μείνῃ χωρὶς συγκοινωνίαν. Πᾶς κίνδυνος τῆς 'Εταιρίας προσβλέπετο ὡς ἀσφυξία διὰ τὸν τόπον, ὡς νὰ ἦτο ἡ 'Εταιρία ἀνθρακικὸν ὄξύ. 'Εφοβοῦντο τότε ὅτι χρεωκοποῦσης τῆς Συριανῆς, δὲν θὰ εὐρίσκοντο 'Εταιρίαι αἵτινες ἤθελον ἀποφασίσει νὰ ταξιδεύωσιν ὄχι πλέον εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀκαρνανίας, ἀλλ' αὐτε εἰς αὐτὸν τὸν Εὐβοϊκόν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι ὁ πανταχοῦ δειλὸς κ. Ζαήμες, πάσχων συχνὰ παρακρούσεις, ἐβλεπεν ἰπὸ τότε τὰ καλαμῆνια τοῦ σκέλη ἐμπειπιστευμένα εἰς ἡμιόνους διὰ νὰ τὸν μεταφέρωσιν εἰς τὴν ἐπιρχίαν του ἢ τὸ ἄβρον του σώμα, ἂν ἤθελε τυχὸν νὰ περιοδεύῃ τὰς Κυκλάδας, ἀποτιθέμενον εἰς τρεχαντήρια τοῦ 1829.

'Ἀλλὰ τὸ δημόσιον τώρα οὐτε ἀπατᾶται, οὐτε φοβεῖται. Πολὺ ὀλίγην ἐμπιστοσύνην ἔχον εἰς τὰ σωφρονισ-

στήρια προκειμένου περί τῶν ἀτόμων, ὀλιγώτερον θὰ ἔχη βεβαίως προκειμένου περί ἐταιριῶν. Ἐπειτα ἡ ἀμαρτωλὴ Συριανὴ μὴ σωφρονισθεῖσα ὅταν ἦτο νέα, ὑπάρχει ἐλπίς νὰ συνεισθῆ εἰς τὸ γῆρας τῆς ;

Προκειμένου περί φόβων, ἵσταται ἐκεῖ ἡ Ἐταιρεία **Γιαλοῦση** μετὰ τὰ καινούργια, εὐρύχωρα, περιποιητικὰ ἀτμόπλοιά της, ἐτοιμὴ νὰ ὑπηρετήσῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, αἰωνίως βελτιουμένη καὶ μὴ ἔχουσα καμμίαν ἀξίωσιν νὰ ἀποκλείσῃ καμμίαν ἄλλην ἐταιρίαν. Δὲν ζητεῖ : μαρὰ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, δὲν ἐπαίτεῖ ἀτελείας, δὲν θέλει τίποτα· θέλει μόνον συναγωνισμὸν ἐλεύθερον.

Πρέπει νὰ καταλάβωσι λησταὶ τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ δίδουν εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῆς Σύρου **Ἐν ἑκατομμύριον**, λαμβάνοντες ἔπειτα παρ' αὐτῆς τὸ ἥμισυ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ κ. Νεστορίδης ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς **18** ὀδηγεῖ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ ἀπαριθμεῖ διαφόρους φάσεις ὅλαι ἀπὸ 18 γράμματα. Τοιαύτας εὐρίσκει : **Βασιλεὺς Γεώργιος, Ὁ.Ὀ.γα Κωνσταντινόβια** καὶ ἄλλας διαφόρους. Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ δῆ ἂν ἔχη 18 ἐπίσης γράμματα καὶ ἡ φράσις : **Τὸ κακὸν σου τὸ καιρὸν.**

Τοῦ Γραφείου τοῦ «Τηλεγράφου» μετενεχθέντος ἄλλου, ἤρθη καὶ ἡ φρουρὰ τῆς γειτονικῆς Τραπεζῆς.

- Εὐρύεις, τί θὰ πῆ **Κότταρης** ;
- Ναί, Ἄρης εἰς τὴν Κοττοκλοπήν.

Ἡ «Μέριμνα» δημοσιεύει κύριον ἄρθρον περί τύπου τῆς πρωτεύουσας, ἐπιθυμοῦσα ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, περαίνει δὲ τὸ ἄρθρον δηλοῦσα κατὰ λέξιν : ὅτι ἀποκλίνει πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ αὐτὴ παρέχει τὴν συνδρομὴν της».

Ἡ ἀνεξάρτητος **Μέριμνα** ὡς ἐκ περισσοῦ εἶναι καὶ συνδρομητὴς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν τελευταίων δημοσιογραφικῶν ἐρίδων πρῶτον μεταξὺ Τερνῶ Κομπάν καὶ σιδηροδρόμου καὶ δεύτερον μεταξὺ Δαμασκηνοῦ καὶ Δουὰλ ἐκερδίσαμεν τὰς δύο λέξεις : **Τερνοκοπαρίσματα καὶ Δαμασκηνοδοιεύματα.**

Εἰς τὸν πρῶτον αὐτῆς ἀριθμὸν ἡ νέα ἐφημερὶς «**Ἑλληνικὴ Σημαία**» ἐδημοσίευσε τὸ ἀθάνατον συνώνυμον ποίημα τοῦ μακρίτου Παπαρρηγοπούλου. Ὅταν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἐγράψεν ὁ ποιητὴς τῆς Ἀγορᾶς ἐκεῖνα τὰ θεσπέσια ἔπη, δὲν εἶχε ψυχὴν ἐντὸς αὐτοῦ, εἶχεν ἀντὶ ψυχῆς τὴν πατρίδα ποιοῦσαν.

Τὸ δημόσιον πρέπει νὰ δροίλῃ χάριτας εἰς τὴν «**Ἑλληνικὴν Σημαίαν**» ἥτις τὸ ὠδήγησεν εὐλαβῶς εἰς τὸν ναὸν τοῦ πνεύματος τοῦ Παπαρρηγοπούλου.

Σήμερον ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει πλὴν πολλῶν ἄλλων καὶ δυνατὸν ὧς τὴν ψυχὴν τοῦ ποίημα τοῦ ψάλτου τῆς Κυρᾶ Φροσύνης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ.

Τὸ «**Μὴ Χάνεσαι**» ἔγει ἐπὶ τοῦ παρόντος πρώτης τάξεως ἀνταποκριτὰς ἐν **Παρισίοις, Νεαπόλει, Μασσαλίᾳ, Κερκύρα.**

Ὁ παρισινὸς μας εἶναι ὁ Ἕλλην Ρίγον **Σίμων Ἀποστολίδης.**

Ὁ Νεαπολίτης μας εἶναι ὁ γλαφυρὸς συγγραφεὺς τοῦ προλόγου τῆς **Νάνας** κ. **Ἀγησίλαος Γιαννόπουλος.**

Ὁ Μασσαλιώτης μας εἶναι ὁ σπινθὴρ **Νίκος Μαντζαβίνος, ὁ Σόκιν** τῆς **Καλησπέρας** Σας καὶ τοῦ «**Μὴ Χάνεσαι**».

Ὁ Κερκυρατὸς μας . . . **Νάτος !** Προσεχῶς οἱ ἀνταποκριταὶ μας θὰ γίνουιν τάγμα ὀλόκληρον.

Ἐννοεῖτε ὅλας αὐτὰς τὰ βελτιώσεις ἢ ἐτοιμάζεσθε εἰς τὸ ἄκουσμά των νὰ ἐπωφεληθῆτε τὴν στίλβωσιν τῶν ὑποδημάτων σας διὰ νὰ ἀναγνώσῃτε **κλέφτικα** τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ;

Σὰς διδομεν ἐφημερίδα τῆς ὁποίας ἡ σύνταξις καὶ εἰς τὸ μικροῦσι ἂν ἐβγαίνει θὰ ἐκόστιζε τὸ ὀλιγώτερον **πενήντα φράγκα** κατὰ φύλλον καὶ οὐδὲν ἐνίοτε δὲν μᾶς πληρώνετε οὔτε τὰ τυπογραφικά.

Καὶ αἱ οἰκογένειαι, αἱ οἰκογένειαι, παρ' ὧν πολλάκις ἀκούομεν ὅτι ὑποστηρίζομεθα, μποροῦν νὰ μάθουν ὅσαι δὲν τὸ γνωρίζουν οὔτε **30 σπῆτια** δὲν εἶναι συνδρομηταὶ μας.

Γνωρίζουν μόνον πολλοὶ **δζέντελεμαν** ὅταν τὸν χειμῶνα περιγράφῃ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** κἀνενα χορὸν νὰ ἀναβαίνουν οἱ ἀφιλότιμοι ἑκατὸν σκαλιὰ νὰ ζητοῦν ταιβᾶ ταιβᾶ :

— Τὸ φύγο ποῦ ἔχει τὸν χογὸ τοῦ Σεπιέγη !

Ἡ Ἐν Ἀθηναῖς Κριτικὴ.

Τί ἐστὶ Καζάζης ; — Συνθέτης ἀρθριδίων τετορευμένων διὰ γλώσσης γριφώδους καὶ ὑπερνεφέλου.

Τηλεγράφος Δευτέρας ὥρα 8η πρωίας.

† **Ἰγνάτιος ὁ Μοσχάκης.**

Χθὲς ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ ἐλάλησεν ὁ κ. Καζάζης μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ σαφηνείας καὶ πολυμαθείας.

Δίων Δευτέρας ὥρα 5 M. M.

Τιμολείων Φιλήμων.

ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ.

Ὁ φίλτατος κ. **Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος** ἀφήσας Παρισίους καὶ στρατὸν κατετάχθη ἐθελοντῆς. Συγχαίρομεν καὶ πατέρα καὶ υἱὸν διὰ τὴν τῶσον ὠραίαν συνέχειαν τῶν οἰκογενειακῶν των παραδόσεων.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ Ἐν Κερκύρα.

Κέρκυρα, 12 7βρίου 1880.

Λέγεται ὅτι ὁ Τάννερ προῶρος ἐγήρασε κατὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον τῆς νηστείας του διάστημα· ἀλλὰ καὶ ὁ Πίνδος προῖμώτατα ἐφέτος ἐλευκάνθη· μὴ ἡ ἀγωνία τῆς ὑπομονῆς τὸν ἐλεύκανε ; Ἀλλὰ ὁ Τάννερ ἔσχε ὡς ἀμοιβὴν **137, 340** ὅλα δολλάρια· θ' ἀξιώθη ἄρα γε καὶ ὁ Πίνδος ἰσαριθμῶν δραμῶν Ἑλληνικῆς πυρίτιδος ;

Ἡ «Ἐλευθερία» προσπαθοῦσα νὰ σκεπάσῃ τὰ πολυπληθῆ τῆς Κερκύρας φυγόστρατα ὀνειδῆ, ἂν καὶ ὀλόκληρον τὸ φύλλον της δὲν ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ μόνον τῆς πλάταις τοῦ Νικοκάβουρα, λέγει ὅτι μόνον ὀλίγοι καὶ οὗτοι ἠπειροῦνται ἐφυγον. Ἀφετέρου ἡ ἰδικὴ μας «Ἐνωσις» ῥητῶς διαψεύδουσα τὴν «Ἐλευθερίαν» ἀρνείται τοῦτο πρὸς δόξαν τῆς Ἡπείρου. Ὡστε οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἔκαμαν πολὺ καλὸν προνοήσαντες ἀλλοδαπὸν καταφύγιον, ἀφοῦ οὔτε εἰς τὴν Κέρκυραν οὔτε εἰς τὴν Ἡπειρον ἠδύνατο νὰ ἔχωσι τοιοῦτον.

Ἄκρον ἄωτον **ζεχαμάρας** : Νὰ φεύγῃ τις νύκτωρ διὰ τὸν φόβον τῆς ἐπιστρατείας καὶ μετὰ δύο ἡμέρας νὰ ἐπιστρέφῃ ἐκ Βρενδησίου, διότι ἐλησμόνησε τὸν πορτομὸν του καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ εὐρίσκη τὸ φύλλον πορείας καὶ συνοδείαν χωροφυλάκων.

— Παράδοξον μοῦ φαίνεται πῶς ὁ Τρικούπης ἐφέρθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς ἓνα τόσῳ μεγάλο κεφάλι σὰν τοῦ **Τσαπάρα.**

— Καὶ τί ὁ Τρικούπης ἔχει ἰδιαιτέραν συμπάθειαν εἰς τὰ μεγάλα κεφάλια ;

— Συμπεραίνω ἀπὸ τὰ βόδια.

Κυρίως τις, ἀφοῦ ἔκαμε τὸν ἐπὶ τῆς προκουμαίας τοῦ Τελωνείου περίπατόν του μετὰ τῆς ἐγγάμου ἐρωμένης του, λαμβάνει αὐτὴν ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ μετὰ μόχθου φέρων τὸ πολυτίμῳ του φορτίον διευθύνεται νὰ φύγῃ.

Αἶφνης παρὰ τὴν θύραν τῶν κιγκλίδων ἡμικοιμώμενος τελωνοφύλαξ :

— Στόπ ! ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Τελωνείου δὲν περνοῦν λαθρεμπόρια.»

Τοῦ κυρίου ἡ καρδία κτυπᾷ ὡς ὠρολόγιον.

Τῆς κυρίας ὡς καμπάνα.

Ὅτε ὁ τελωνοφύλαξ τοὺς πλησιάζει καὶ ἀναγνωρίζει τὸν κύριον, ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς τὴν κυρίαν :

— «Μὲ συμπάθειο κυρὰ, σὰς ἐπῆρα γιὰ **μπαλλότον.**»

— Γιατί, Σπύρο, τὸ Ἑλληνικὸ ἔχει Γαλλικὴ παντιέρα ;

— Εἶδε τὸν καιρὸ πάργιψε κιᾶλλαξε τὴν παντιέρα του νὰ μὴ τὸ γνωρίσῃ.

Καὶ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Ἑλληνικῆς ἐταιρείας ἀνεχώρει φέρον τὸν ἐν Ἀθήναις Γάλλον πρεσβευτὴν καὶ τὴν σημαίαν του εἰς τὸν μεσαῖον ἰσθμὸν.

Γηραιὸς λογίας ἀγωνίζεται εἰς τὴν γύμνασιν Παζινῶν νεοσυλλέκτων.

— Μὲ τὸ παράγγελμα : **κλίνατ' ἐπὶ δεξιὰ** ἔχετε τοὺς δύο πόδας σας ἐμπρὸς, στρέφετε αὐτοὺς καὶ παρουσιάζετε εἰς τοὺς κατόπιν τὰ ὄπισθια.

— **Κλίνατ' ἐπὶ δεξιὰ !** Εἰς στρατιώτης κάμνει μεταβολὴν καὶ τῷ στρέφει τὰ ὀπίσθια κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ παραγγέλματος του.

— Βρὲ σὺ εἰς τὰ γυμνάσια ἀπαγορεύεται νὰ παρουσιάζῃς **καθρέφτη !**

Ἄκρον ἄωτον στρατοφοβίας : Νάφινγς θέσιν ἀρκετὰ προσδοφόρον καὶ χωρὶς νὰ ἐντραπῆς τὸνόμά σου νὰ καταφεύγῃς εἰς Νεάπολιν, ἐνθα περιέρχων καρροτσάκιον νὰ πωλῆς **πατάτες** ἵνα κερδίξῃς τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Μεταξὺ δύο φοιτητῶν ἐπιστρατιῶν. — Ἐρχεται ὁ βασιλεὺς ;

— Τὸ λέγει ὁ αἰδῶν.

— Νὰ, καιρὸς γιὰ τὴν **Φάλαγγα.** Καυμένε Κουμουνοῦρε . . .

— Κέπειτα μὲνα κόκκινο καπέλο καὶ μὲ τὸ ζακέ σου ἐγλύτωνες ἀπ' αὐτὴ τὴ λινσσακούλα.

Νάτος.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

Ἑλληνικὴ Σημαία.

Ἡ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης περιπατοῦσα εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς γαλανὴ κόρη ἐστεφάνωσε τὴν στρατιωτικὴν τῆς πρωτεύουσας μορφήν. Ὅλαι αἱ γαλαναὶ τοῦ **Συντάγματος** θὰ ὠχριάσῃον πρὸ τῆς νέας ἀντιζήλου των, διότι δὲν εἶναι μαλακὴ Ἀθηναία, ἀλλὰ Σπαρτιάτις ἀρειμανία, ἐὰν δὲν εἶναι δροσερὰ Ἀραχωδίτισσα.

Καὶ διὰ νὰ μὴ βασιανίσωμεν πλέον τὰς ζηλοτύπους φίλας μας, ἡ «**Ἑλληνικὴ Σημαία**» φέρουσα ἐπὶ κεφαλίδος τὸ ἀθάνατον σύμβολόν της, εἶναι φύλλον εἰδικὸν, τῆς ἐποχῆς, πρόγραμμα ἔχον τὸν πόλεμον, ὕλην τὸν στρατὸν, πόθον τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, σκοπὸν τὸν ἐνθουσιάζον τῆς πατρίδος.

Καὶ εἶναι εὐμορφη ὡς αὐγὴ, γράφεται μετ' ἐπιμελείας, ἔχει τὸ ἄρθρον της, τὰς εἰδήσεις της, τὴν ποίησίν της, τὰς εθνικὰς της εἰκόνας, τὸ μυθιστόρημά της, τὰς εἰδοποιήσεις της, ὅλα στρατιωτικά, ὅλα πνέοντα πῦρ καὶ πυρίτιδα.

Τὴν ἐκδίδει μία ξυνορὶς τῶν καλλιτέρων νέων τῆς πρωτεύουσας, καλλιτέρων διὰ τὴν μόρφωσιν, τὸ αἶσθημα καὶ τὴν δημοσιογραφικὴν των εἰδικότητα.

Δὲν σὰς τοὺς λέγομεν· **μαντεύσατέ τους**· ὅλοι καὶ ἰδίως ἴλαι τοὺς ἔχετε εἰς τὴν καρδίαν σας.

Καλιβάν.

Ὅσοι θέλετε νὰ ἠλεκτρισθῆτε

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ.»

Τιμᾶται 10 λεπτῶν.

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ.

Παρίσιοι, 8 Ἰουλίου 1880.

Ἄκρα ἄωτα.

Ἄκρον ἄωτον εὐχαριστήσεως :
Νὰ ἀναγινώσκῃς τακτικῶς τὸ «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄκρον ἄωτον ὑποκρισίας :
Νὰ εὐχασαί εἰς τὴν πενθεράν σου κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αἴσιον καὶ εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος.

Ἄωτον sans façon :
Νὰ γράφῃς ἐπὶ τῶν νότων τοῦ φίλου σου διὰ τῆς κιμωλίας λογαριασμούς, διότι σὲ εἶπε *comptez sur moi*.

Βοεμικά.

Βοεμός τις κατέτριψε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν του ἑξωθεν καταστάματος ἑδωδίων ἓνα ἀστακὸν μὲ ὅλην τὴν πανοπλίαν του. Ἐπειδὴ ὅμως ἤθελε νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὴν γεῦσίν του, ἐτόλμησε νὰ εἰσεέλθῃ καὶ νὰ ἐρωτήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἀστακοῦ. Μετὰ πολλὰς δὲ συζητήσεις, καθ' ἃς ὁ μὲν Βοεμός ὑπεστήριζεν ὅτι ἔχει λόγους νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ ἀστακὸς ἔχει ὀλίγην τιμὴν, ὁ δὲ ἔμπορος τοῦναντίον, τῷ λέγει ὁ τελευταῖος διὰ νὰ περάνῃ τὴν συζήτησιν :

— Ἐπὶ τέλους σὲ τὸν ἀφίνω 13 φράγκα.
— Βοεμός. Καὶ ἐγὼ ἐπίσης.

Βοεμός τις ἡμέραν τινὰ ἐστενοχωρέθη πολὺ εὐρίσκει ἓνα ἀμαξῶν καὶ τῷ λέγει :

Ἄμαξᾶ, ἔχω νὰ δαπανήσω τρεῖς ὥρας διὰ νὰ διατρέξω μίαν διάμετρον τῶν Παρισίων.

Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι ἀπήντησεν ὁ ἀμαξῶς ἐν πεποιθήσει. Ἄναχωροῦν.

Παρήλθον αἱ τρεῖς ὥραι, καὶ κατέρχεται ὁ Βοεμὸς ἀταράχως ἀπερχόμενος εἰς τὰ ἴδια.

— Ἄμαξᾶς. Ἐ, εἴ κύριε, ἐλησμονήσατε τὴν πληρωμὴν.

— Βοεμός. Σὲ εἶπον, εἶχον νὰ δαπανήσω μόνον τρεῖς ὥρας.

— !!!

Διάφορα.

Ἀσθενής τις [ἦτο ὑπὸ τὴν θεραπείαν ἐμπειρικοῦ τινος· ἐπειδὴ ὅμως καθ' ἑκάστην ἐχειροτέρευε, λέγει ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν ἰατρὸν του :

— Μὰ τί διάβολο ! καθ' ἑκάστην γεμίζετε τὴν τετάρτην σελίδα τῶν ἐφημερίδων μὲ τὰ θαύματά σας· ἰδοὺ ἀκόμη ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου μίαν ἐφημερίδα· ἰδὲ τὴν εἰδοποιήσιν ! 10 χιλιάδες θεραπείαι τὸ ἔτος· κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἰατρός. Μὰ τί νὰ σὲ κάμω ! ἦλθες ὁ 10 χιλιοσδὸς καὶ εἰς.

Ἄλλο

Ποδ 20 ἡμερῶν ἱπαραιστάνετο ἐν τῇ «Opera» ὁ Faust. Ἡ Μαργαρίτα κατεκλήλει τὰ ὄρα τῶν ἀκροατῶν διὰ τῆς Σιερηνίας φωνῆς της, διὰ δὲ τῆς ξανθῆς ὀψέως της τοῦς ὀφθαλμοῦς τῶν θεατῶν.

— Περιέργον ! ψιθυρίζει τις ἀπόψε ἡ καλλιτέχνης μας εἶνε ξανθὴ, ἐνῶ εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶνε μελαγχροινὴ· τὴν γνωρίζω πολὺ καλά.

— Ἐχετε λάθος, κύριε, τῷ λέγει εἰς ἄγνωστος παρακαθήμενος· εἶνε πάντοτε ξανθὴ· τὴν γνωρίζω καὶ ἐγὼ πολὺ καλά.

— Καθόλου ! εἶνε μελαγχροινὴ· τὴν γνωρίζω.

— Ὀνειρεύεσθε ! εἶνε μελαγχροινὴ· τὴν γνωρίζω.

— Ὀνειρεύεσθε ! εἶνε ξανθὴ.

— Ὅχι· εἶνε μελαγχροινὴ.

— Ὅχι· εἶνε ξανθὴ.

— Κύριε ! τὴν κάρτα σας καὶ τοὺς μάρτυρας σας.

— Πρόθυμος· αὐριον εἰς τὰς 2 ὥρας μ. μ. εἰς τὸ *Saint Cloud*.

Τὴν ἐπαύριον πρὶν ἢ σκοταθοῦν, ἕκαστος γράφει τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἠθοποιὸν :

Kyria.

Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ κτυπηθῶ μετὰ τοῦ κ. I. διὰ μίαν διαφορὰν, περὶ τοῦ χρώματός σας, παρακαλῶ πρὶν ἢ ἀποθάνω νὰ μὲ στείλητε μίαν τρίχα σας.

Ἡμέτερος
T . . .

Ἀπάντησις τῆς ἠθοποιοῦ.

Kyria

Δάθετε μίαν τρίχα μέλαιναν καὶ μίαν ξανθὴν. Πιστεύω νὰ ἐξηγήσητε τὸ φαινόμενον τοῦτο.

Τὴν ἐπαύριον συναντῶνται οἱ μονομάχοι, καὶ δεικνύουσιν ἕκαστος εἰς τοὺς μάρτυρας τὰς τρίχας.

— Πῶς γίνεται τοῦτο ; λέγει ὁ K. . .

— Θὰ εἶνε λοιπὸν παρδαλὴ, ἀπαντᾷ ὁ T. . .

— Τότε λοιπὸν ἐγὼ δὲν μονομαχῶ διὰ μίαν Πάρδαλιν.

— Οὔτε ἐγὼ.

Εἶ· δὲ ἐκ τῶν μαρτύρων *grand naturaliste* ἐξήγησε τὰ φαινόμενον εἰπὼν :

Κύριοι, θέλετε νὰ μονομαχήσητε διὰ μίαν Περουκίαν ;

— *Jamais de la vie !*

Καὶ οὕτω τὸ ἔδαφος τῆς μονομαχίας μετεβλήθη εἰς πολυτελὴ τράπεζαν, τὰ δὲ ξίφη ἀντικατέστησαν τὰ πειρούνια :

Κι' ἄλλο.

Ποία εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἀνοησία τῆς πρώην αὐτοκρατείας Εὐγενίας ;

— Νὰ ἀφήσῃ νὰ ἀποθάνῃ ὁ υἱὸς της Λουλου ἐντὸς ἐνῆς *carote Anglaise*.

(Ξεῦρετε, κύριοι Ἀθηναῖοι, ὅτι τοὺς στρατιωτικούς μανδύας τοὺς λέγουν καὶ *carote*).

Dr. Eizenmann.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσφέρονται 100 χιλ. φράγκων εἰς νέαν ὥραϊαν, πλουσίαν, εὐπαίδευτον κ.λ.π. ἐπὶ τέλους νέαν τοῦ συρμοῦ, ἐὰν μετακομίσῃ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἕως τῆς Ὀμονοίας τενεκὲν πλήρη σκουπιδίων . . .

Ἡ ἀναλαμβάνουσα τὴν μετακόμισιν ἀποτανθήτω διὰ τοῦ ἐπισκεπτηρίου της πρὸς με κατοικοῦντα ἐνταῦθα. . .

Κάρρον.